

Beloning: viltjes van vóór de oorlog

De Stentor - www.destentor.nl

Dinsdag 8 november 2005

door JOLANDA DE KRUYF

8 NOVEMBER 2005 - STEENWIJK - Bierviltjes lenen zich uitstekend voor een goed glas in de kroeg, het uitwisselen van allerhande informatie op de blanco achterzijde en als anti-stress remedie: dat gefrunnik aan papieren hoekjes kan enorm bevrijdend werken. Allemaal niks voor Kees Schrover (53). De Steenwijker heeft z'n viltjes het liefst keurig achter plastic, op nummer en brouwer gerubriceerd.

Achtduizend heeft hij er al, maar denk niet dat de verzameling compleet is. 'Ik heb collega's met 180.000 stuks', klinkt het doodleuk. Dan weet u genoeg. Kees zoekt stad en land af naar vooroorlogse viltjes en is bereid daarvoor royaal de knip te trekken.

Van bier houdt de beroepsmilitair niet en hij raakte min of meer bij toeval verslingerd aan de verzamelwoede. 'We waren vaak op oefening in Duitsland, een paar weken van huis. Mijn neefje vroeg of ik bierviltjes voor 'm wilde meenemen. Met stapels van die dingen kwam ik terug. Vond ze zelf ook wel grappig, eigenlijk.'

Zo begon het, achttien jaar geleden. Kees' eerste viltje was van Duitse makelij, gedrukt voor een Nederlandse brouwerij. Eén van de honderden die ons land vroeger rijk was. 'Op de meest wanstaltige kleine plekje stond wel een bierbrouwerij. Verreweg de meeste zijn weg.' Kees Schrover besloot de Nederlandse geschiedenis sinds 1900 in kaart te brengen. 'Een moeizaam proces', zegt hij ervan. Pakweg de laatste vier, vijf decennia kunnen hem nauwelijks boeien. Veel te nieuw. 'Die vijfhonderd viltjes van vóór de oorlog in mijn collectie zijn me het meeste waard; daar zitten hele speciale bij.' Het zoeken kost oneindig veel tijd en geduld. Er zijn catalogi, beurzen voor BAV-leden (Bierbrouwerij Artikelen Verzamelaarsvereniging) en Internet biedt nieuwe mogelijkheden. Ook adverteert Kees elke week twee keer, kriskras door krantenland.

'Tientallen mensen bellen, maar meestal is het niks waard. Eén keer per jaar is het bingo.' Dan kan de Steenwijker z'n geluk niet op. 'Voor sommige viltjes heb ik veel geld over. Alles wat schaars is wordt duur.' Zijn oudste bezit: een exemplaar van geperst houtpulp uit 1905, van de Koninklijke Brouwerij Amsterdam. Natuurlijk heeft hij een vooroorlogse van 'Barbarosa' uit Groningen in de archiefkast, van de Almelosche Brouwerij, van 'De Schaapskooi' uit Tilburg (één van de weinige trappistenbrouwerijen in Nederland en nog altijd in bedrijf) of de in 1970 gesloten 'Phoenix' in Amersfoort. Van sommige fabriekjes heeft Kees uniek materiaal: 'De Zwaan' uit Gemert (al lang ter ziele) of 'Het Anker' uit Mill. 'Daar is geen tweede van.' Alle achtduizend zijn op volgorde gerangschikt in plastic map.

Wat Kees Schrover nu vooral nog zoekt zijn oudjes die ergens tussen 1900 en 1930 onder het glas moeten hebben gestaan. 'Kleine oplages', weet hij, 'er was weinig geld voor reclame in die jaren en er is ook weinig meer bewaard gebleven na twee wereldoorlogen en een watersnoodramp. Maar ze zijn er wel', daar is hij vast van overtuigd. 'In doosjes op zolder, in een ouwe kast, in kelders. Niemand weet precies hoeveel er ooit gemaakt zijn; ik heb zelf al tweehonderd viltjes gevonden die níet in de catalogus staan...'

Wie denkt de juiste bierviltjes op het spoor te zijn kan Kees bellen: [REDACTED]. Hij heeft er 5 tot wel 50 euro per stuk voor over.
Copyright © 2005 De Stentor

Een aantal bierviltjes zijn te bekijken op: <http://myalbum.com/album/A3h1EXBi1rs1>